Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Neguriță Veaceslav

Dosarul nr. 3r-102/26

2-25180062-02-3r-13022026

D E C I Z I E

2 aprilie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:

Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 ianuarie 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Guștiuc Valeriu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei și obligarea reexaminării cererii,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 29 decembrie 2025, Guștiuc Valeriu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei și obligarea reexaminării cererii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 16 ianuarie 2026 reclamantului i-a fost oferit un termen rezonabil pentru înlăturarea neajunsurilor și anume: a dovezii respectării procedurii prealabile și concretizarea dreptului său vătămat cauzat prin activitate administrativă pretins ilegală.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 ianuarie 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Guștiuc Valeriu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei și obligarea reexaminării cererii, în temeiul art.207 alin.(2) lit.f), h) Cod administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 ianuarie 2026 Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 ianuarie 2026.

Ulterior, la 4 februarie 2026 și Guștiuc Valeriu în nume propriu a depus cerere de recurs.

În motivarea cererii de recurs a invocat partea recurentă că soluția instanței de fond se întemeiază pe o interpretare eronată a normelor de drept material și procesual aplicabile raportului juridic dedus judecății.

Astfel, recurentul a indicat că, prin decizia nr. 3473/ACC din 16 decembrie 2025, emisă de Oficiul Teritorial Chișinău al C.N.A.J.G.S., i-a fost acordată asistență juridică garantată de stat, în temeiul căreia a inițiat procedura de contestare în instanța de contencios administrativ a răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-12/1-1-74929 din 08 mai 2025, act calificat de acesta ca fiind un act administrativ individual defavorabil.

În opinia sa, instanța de fond a reținut în mod greșit inexistența procedurii prealabile, deși chiar autoritatea emitentă a indicat expres în cuprinsul răspunsului contestat că, în caz de dezacord, acesta poate fi atacat direct în instanța de judecată, fiind menționată inclusiv instanța competentă – Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), fapt ce denotă caracterul definitiv al actului și lipsa obligației de a parcurge o procedură administrativă prealabilă .

În continuare, recurentul a argumentat că obligația depunerii cererii prealabile nu operează în mod absolut, ci doar în situațiile în care legea prevede expres această etapă procedurală, or, în speță, nu există o normă legală care să impună contestarea prealabilă a unui asemenea răspuns al Serviciului Fiscal de Stat. Dimpotrivă, prin conținutul actului emis, autoritatea însăși a exclus implicit necesitatea unei asemenea proceduri, indicând calea directă a acțiunii în instanță.

Totodată, recurentul a susținut că instanța de fond a aplicat în mod eronat prevederile Codului fiscal, confundând natura juridică a actului contestat. În acest sens, a invocat dispozițiile art. 249 alin. (1) Cod fiscal, arătând că răspunsul nr. 26-12/1-1-74929 din 08.05.2025 nu se încadrează în categoria deciziilor fiscale, întrucât nu conține elemente precum aplicarea unei sancțiuni fiscale, calcularea obligațiilor suplimentare, majorări de întârziere, suspendarea sau modificarea cazului fiscal ori recalcularea obligațiilor estimate.

Prin urmare, acesta nu poate fi supus regimului juridic prevăzut de art. 267 Cod fiscal, care condiționează contestarea de depunerea unei cereri prealabile.

Consideră că, în realitate, actul contestat nu are valoarea juridică a unei decizii fiscale și nici nu poate fi asimilat acțiunii unui funcționar fiscal în sensul Codului fiscal, motiv pentru care nu sunt incidente prevederile art. 267–267/3 Cod fiscal, iar

instanța de fond a făcut o aplicare greșită a acestor norme. În consecință, acesta a subliniat că nu exista obligația de a formula o contestație prealabilă, iar acțiunea în contencios administrativ era admisibilă.

De asemenea, recurentul a invocat că interpretarea excesiv formalistă a instanței de fond, în sensul respingerii acțiunii pentru neparcurgerea unei proceduri prealabile inexistente, aduce atingere dreptului de acces liber la justiție, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin restrângerea nejustificată a posibilității de a supune controlului judecătoresc un act administrativ pretins ilegal .

În final, recurentul a reiterat că nu a contestat o decizie fiscală în sensul art. 249 Cod fiscal, ci un răspuns administrativ individual cu caracter defavorabil, susceptibil de control direct în contencios administrativ, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii din 27 ianuarie 2026 și remiterea cauzei spre examinare în fond, cu repunerea pe rol a acțiunii depuse la 29 decembrie 2025.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 4 martie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra recursului declarat de Guștiuc Valeriu, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 27 ianuarie 2026, fiind notificată participanților la proces, la 28 ianuarie 2026 (f.d.24). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru la 30 ianuarie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat şi materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, reclamantul Guștiuc Valeriu s-a adresat cu cerere (conform art. 9 Cod administrativ) prin care a solicitat abținerea autorității de la anumite acțiuni de preluare a unui bun imobil proprietate a statului din motivul existenței unui litigiu judecătoresc în privința acestuia.

Prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr.26-12/1-11-74929 din 8 mai 2025

cererea a fost respinsă.

La 29 decembrie 2025, Guștiuc Valeriu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr.26-12/1-11-74929 din 8 mai 2025 și obligarea reexaminării cererii din 11 aprilie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 16 ianuarie 2026 reclamantului i-a fost oferit un termen rezonabil pentru înlăturarea neajunsurilor și anume: a dovezii respectării procedurii prealabile și concretizarea dreptului său vătămat cauzat prin activitate administrativă pretins ilegală.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 ianuarie 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Guștiuc Valeriu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei și obligarea reexaminării cererii, în temeiul art.207 alin.(2) lit.f), h) Cod administrativ.

În susținerea poziției sale, instanța de fond, a reținut că, la depunerea acțiunii în contencios administrativ, Guștiuc Valeriu nu a respectat procedura prealabilă, menționînd că, la caz, reclamantul nu cade sub incidența nici unui temei prevăzut de art.163 Cod administrativ, motiv pentru care respectarea procedurii prealabile este obligatorie și de asemenea reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată încheierea instanței de fond din 27 ianuarie 2026 , din considerentele ce succed.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.*

Conform art. 2 alin. (2) Cod administrativ, *anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative* ***speciale*** *derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.*

Potrivit art. 3 Cod administrativ, *legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*

Potrivit art.5 Codul administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*

Conform art.7 Codul administrativ, *autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act*

normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Astfel, pentru a înainta o acţiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenţei jurisdicţionale, existenţa împuternicirilor şi a capacităţii procesuale etc.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unei ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.*

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

Conform art. 19 Cod administrativ, *cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.*

În conformitate cu art. 162 alin. (1) Cod administrativ, *procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.*

Totodată, art. 163 lit. c) Cod administrativ prevede expres că, *procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.*

Conform art. 164 alin. (1) Cod administrativ, *cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă.*

În conformitate cu prevederile art. art. 167 alin. (1)-(3) Cod administrativ, *(1) Dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. (2) Dacă respinge în tot sau în parte cerearea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierahic superioare. (3) Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2)-(5) se aplică corespunzător.*

Totodată, potrivit art. 143 alin. (2) Cod administrativ, *aprecierea legalităţii sau ilegalităţii unui act administrativ individual se face în funcţie de situaţia la momentul emiterii lui, iar în cazul desfăşurării unei proceduri prealabile – de situaţia la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.*

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru menționează că potrivit art. 207 alin. (1), (2) lit. f) din Codul administrativ, *(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208;*

Conform art. 208 alin. (1), (3) din Codul administrativ, *(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.*

Conform art. 267 alin. (1) Cod fiscal, *decizia Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunea funcționarului fiscal poate fi contestată numai de persoana vizată în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea ori de reprezentantul ei, în modul stabilit de prezentul cod.*

Art. 267^2 alin. (1) Cod fiscal, *contestaţia împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal se depune la Serviciul Fiscal de Stat şi se examinează de către acesta, prin urmare legea specială nu prevede posibilitatea adresării direct în instanță conform art. 163 lit. c).*

Prin urmare, în ce privește aplicabilitatea temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art.207 alin.(2) lit. f) din Codul administrativ, instanța de recurs subliniază că, norma respectivă se aplică sistemic și în coroborare cu prevederile art.art.208, 162-169 și 19 din Codul administrativ. Înaintarea acțiunii în contencios este condiționată de respectarea procedurii prealabile.

Potrivit art.162 alin.(1) Cod administrativ, *procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.*

Conform art.162 alin.(3) lit.b) din Codul administrativ, *cererea prealabilă este îndreptată spre emiterea unui act administrativ individual respins expres sau prin omisiune potrivit art.64 alin.(2) din Codul administrativ.*

Astfel, în cazul când cererea reclamantului cu privire la emiterea actului administrativ individual este respinsă, atunci cererea prealabilă are ca finalitate anume de a obține totuși actul administrativ individual favorabil solicitat. Totodată, autoritatea publică emitentă, și eventual cea ierarhic superioară, verifică repetat și dacă este necesar efectuează investigarea suplimentară a stării de fapt, și după caz, fie emite actul administrativ individual solicitat sau își consolidează actul administrativ individual de respingerea a cererii reclamantului. Prin urmare, procedura prealabilă este o garanție de apărare suplimentară a persoanei afectate print-un act administrativ individual, și totodată o modalitate de auto-corecție a autorității publice din perspectiva respectării conform art.21 din Codul administrativ a principiului legalității administrației publice. Cererea prealabilă ca instituție juridică nu este doar o simplă

formalitate, de aceea orice autoritate publică este obligată să examineze cererea ca un mijloc legal și efectiv de protecție a persoanei împotriva intervențiilor puterii publice prin intermediul actului administrativ individual. De fiecare dată instanța de judecată verificând legalitatea activității administrative a autorităților publice efectuează un control judecătoresc efectiv și asupra legalității deciziilor de soluționare a cerilor prealabile, care în esență constituie un tot întreg cu actul administrativ individual.

Completul judiciar ține să mai menționeze că, în actul contestat, Serviciul Fiscal de Stat a indicat doar în mod general posibilitatea sesizării instanței de judecată, însă o atare mențiune nu poate fi interpretată ca o derogare de la obligația legală de respectare a procedurii prealabile, prevăzută expres de dispozițiile legale incidente. Or, reclamantul nu a prezentat dovada respectării procedurii prealabile obligatorii, iar trimiterea acestuia la conținutul actului administrativ contestat, în care se face referire la dreptul de a înainta o acțiune în instanță, este una eronată, întrucât prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ reglementează exclusiv termenul de exercitare a acțiunii în contencios administrativ, respectiv termenul de 30 de zile calculat de la data comunicării sau notificării deciziei asupra cererii prealabile ori de la expirarea termenului legal de soluționare a acesteia, și nu instituie o excepție de la parcurgerea procedurii prealabile în cazurile în care legea o impune

Mai mult, prin referința depusă, Serviciul Fiscal de Stat a informat instanța de recurs că, la 5 februarie 2026, Guștiuc Valeriu a depus la Serviciul Fiscal de Stat cerere prealabilă, prin care se solicită anularea actului administrativ și anume a răspunsului nr.26- 12/1-11-74929 din 08.05.2025, cu reexaminarea notei recepționate la data de 11.04.2025.

La moment, cererea prealabilă din 05.02.2026 se examinează de Serviciul Fiscal de Stat.

În context, Completul judiciar atrage atenţia, că potrivit jurisprudenţei constante a dreptului intern, care este în concordanţă cu jurisprudenţa Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului, instituirea prin lege a unei proceduri prealabile nu este de natură să îngrădească liberul acces la justiţie, neputând fi vorba nici despre o încălcare a dispoziţiilor art.53 alin.(1), 54 din Constituţia Republicii Moldova, conform cărora persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei şi nici despre încălcarea art. 20 din Constituţie, întrucât nu este vorba despre o restrângere a dreptului de acces la justiţie, ci această procedură prealabilă obligatorie reprezintă, în fapt, condiţionarea exerciţiului dreptului de a sesiza instanţa de contencios administrativ, de respectarea unei anumite proceduri şi a unor termene procedurale.

Mai mult, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reiterează că, accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere.

Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit *(Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37).* Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie *aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).* Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Astfel, raportând circumstanţele de fapt ale pricinii la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 ianuarie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Guștiuc Valeriu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carapunarlî Alexandru.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii:

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae